

оёқларингизни тўпиқлари ила ювинглар», деган (6-оят).

Мана шу оятнинг давомида яна:

«Агар жунуб бўлсангиз, покланинглар», деган.

«لَا قَوْلَ مَلْسُومٍ وَلَا جَلَّالٍ يَلْبَسُ يَبْنِي لَنَا نَعْمَ، هُنَّ جَلَّالِي ضَرَّةٍ رِيَّابٍ أُنْعَ
عُةً بَرَّالٍ هَاوَرٍ. أَصَوَّتِي يَتَحَثُّ دَحْأَنَمُ الْعَالِ صُلْبُ قُتَالِ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бетаҳоратлик етказувчи нарсани қилган кимсанинг намози таҳорат қилмагунича қабул бўлмайди», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Бетаҳоратликдан покланиш барча намозларнинг, тиловат ва шукр саждаларининг шартидир.

Таҳоратсиз намоз ўқилса, намоз ўрнига ўтмайди.

Намозхон қасддан таҳоратини кетказса, намози ботил бўлади.

Намозхоннинг ихтиёрисиз таҳорати кетиб қолса, намоздан чиқиб, таҳорат қилиб, келган жойидан давом эттирса бўлади.

Ҳақиқий нажосатдан пок бўлиш шартлигининг далили:

Аллоҳ таоло Муддассир сурасида:

رَّطَفَ لَكَبَائِهِمْ

«Ва кийимингни покла», деган (4-оят).

Кийимни поклагандан кейин баданни ва маконни поклаш яна ҳам зарур бўлади.

Кийимнинг пок бўлиши шартлигига далил:

يَبْنِي لَنَا نَعْمَ هُنَّ جَلَّالِي ضَرَّةٍ رِيَّابٍ أُنْعَ عُةً بَرَّالٍ هَاوَرٍ. أَصَوَّتِي يَتَحَثُّ دَحْأَنَمُ الْعَالِ صُلْبُ قُتَالِ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«У киши:

«Мен Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кийимларидан жунублик асарини ювиб қўяр эдим. Ул зот намозга кийимларидаги сувнинг ҳўли билан чиқар эдилар», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Намозхоннинг кийими сажда пайтида нажосатга тегса зарар қилмайди. Агар нажосат оёқлари остида, пешонасини қўядиган ерда ва икки қўли ёки тиззасини қўядиган жойда бўлса, намози бузилади.

Афв қилингандан кўп миқдордаги нажосат ила уни билмасдан ўқиган одамнинг намози ботил бўлади. Қазосини ўқиши лозим бўлади.

Кийимнинг тўртдан бири пок бўлса-ю, ундан бошқа кийим бўлмаса, унда намоз ўқиш жоиз. Ундан ози пок бўлса, яланғоч ўқиш жоиз.

Кийимга нажосат теккани маълум бўлса-ю, қаерига теккани аниқ бўлмаса, бир тарафини ювиб ташлаб, намоз ўқийверса бўлади.

Тухум палағда бўлиб, унинг ичидаги қонга айланган нарса кийимга тегса, бу кийим билан намоз ўқиш жоиз.

Баданнинг пок бўлиши шартлигига далил:

هَلْ لِي صَبِيٍّ نَلَىٰ لِإِسْنِي بِي بَأْتُنْ بُوَّةَ مَطَافٍ تَعَجُّ: تَلْ أَوْ شَيْءٍ نَعْنَعُ
عَدَّافًا رُوَّةَ طَأْأَلَفُ صَاحِ تَسْأُةَ أَرْمَائِيْنَ، هَلْ لِي لَوْ سَرَّ أَيُّ: تَلْ أَوْ فِ مَلْسِ وَ هَلْ لِي
تَلْ بَقَاؤِ إِفٍ، ةَ صُحُفٍ لِي أَبَسْ يَلَوْ قُرْعٍ لِي دَامَنَّ، أَلِ: لِي أَوْ فِ؟ ةَ لِي صَلِّ
هُ أَوْ. «يَلِيَّ وَ مَدَلِ لِي نَعْنَعُ لِي سُنْعُ أَوْ تَرَبُّدًا إِذِ وَ، ةَ لِي صَلِّ يَغْدَفُ ةَ صُحُفٍ لِي
ةَ سَمَّ حَلِّ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Фотима бинти Абу Хубайш Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Мен истехоза бўламан, пок бўлмайман. Намозни қўяманми?» деб сўради. У зот:

«Йўқ. Бу томир касаллигидир, ҳайз эмас. Қачонки ҳайз келса, намозни қўй. Қачонки у (кунлар) ўтиб кетса, ўзингдан қонни ювиб, намозни ўқийвер», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

(Давоми бор)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди